

Frankrig støttede klart tanken om en konvention på området, medens USA og Storbritannien syntes mere tilbageholdende. Cypren, Congo (Kinshasa) og en række latinamerikanske lande fandt det betænkeligt at give konventionen tilbagevirkende kraft.

Under debatten slog man især fra afroasiatisk side til lyd for, at konventionen ikke blot skulle gælde krigsforbrydelser begået i forbindelse med 2. verdenskrig, men at der burde skabes folkeretlige regler, der — eventuelt med tilbagevirkende kraft — skulle kriminalisere en række nye typer forbrydelser, bl. a. udøvelse af apartheid og — som det blev foreslået mundtligt af Syrien og Guinea under udvalgsforhandlingerne — anvendelse af napalm under krigshandlinger.

Østbloklandene gik klare ind for vedtagelse af en konvention endnu under 22. samling; de rettede i deres indlæg voldsomme angreb mod Forbundsrepublikken Tyskland og fremhævede farerne ved nynazistiske tendenser.

II. Efter afslutningen af generaldebatten den 17. november nåede man til enighed om nedsættelse af et fælles arbejdsudvalg bestående af medlemmer fra 3. og 6. udvalg til behandling af konventionsudkastet. Udvalget bestod af følgende 15 lande: Dahomey, Den forenede arabiske Republik, Frankrig, Guinea, Indien, Nederlandene, Mexico, Peru, Philippinerne, Libanon, Polen, Sovjetunionen, Storbritannien, Tanzania og USA.

Det fælles arbejdsudvalg, der holdt 17 møder i tiden fra 20. november til den 7. december, vedtog et konventionsudkast, der på en lang række punkter ændrer det af generalsekretæren udarbejdede udkast. Konventionsudkastet blev vedtaget med 8 stemmer for, medens 7 afstod (de vestlige og latinamerikanske lande samt Philippinerne). I præambelens første afsnit blev der tilføjet en henvisning til generalforsamlingens resolutioner 2184 (XXI) og 2202 (XXI) vedrørende henholdsvis Portugals kolonier og Sydafrikas apartheidpolitik.

Operative artikel I, stk. 1, der definerer krigsforbrydelser, vedtoges med stemmetallene 10-3-2 i den af generalsekretæren foreslåede skikkelse med udeladelse af ordene „i det omfang, de er af alvorlig karakter“.

Artikel I, stk. 2, der definerer forbrydelser

mod menneskeheden, udvidedes til at omfatte bl. a. apartheid-overgreb og udvisning som følge af militærangreb. Artikel I, stk. 2, vedtoges med stemmetallene 10 for, 1 imod (USA), medens 4 (Frankrig, Mexico, Peru, Storbritannien) afstod.

Ifølge udkastets artikel VII skal konventionen træde i kraft, når 10 medlemsstater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter hos generalsekretæren.

Klausulen om reservationer i artikel VIII i generalsekretærens udkast udeloddes, ligesom bestemmelsen i artikel X om bilæggelse af tvister ved den internationale domstol blev slettet imod de vestlige og latinamerikanske stemmer.

III. 3. udvalg behandlede under fire møder fællesudvalgets konventionsudkast. Under debatten tilsluttede en række lande sig et af Libanon fremsat forslag om en ganske enkel formulering af artikel I, gående ud på at konventionen angår krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden som defineret i folkeretten. Grækenland genfremsatte formelt sit ændringsforslag fra menneskerettighedskommissionens 23. samling gående ud på, at konventionen ikke skal gælde, hvor foreldelse af forbrydelser allerede er indtrådt, eller hvor der er givet amnesti.

Inden disse forslag kom til drøftelse, vedtog 3. udvalg med 45 stemmer for, 23 imod, medens 27 afstod, at afslutte drøftelserne af nærværende dagsordenspunkt og behandle et af 7 afro-asiatiske lande fremsat resolutionsforslag, der udsatte det videre arbejde til den 23. generalforsamling.

På forslag af Norge, Nederlandene og Storbritannien tilføjedes to operative paragraffer, hvorefter generalsekretæren anmodes om at sende fællesudvalgets konventionsudkast til udtalelse hos regeringerne og at samle deres bedømmelser i en beretning til forelæggelse på næste samling.

Resolutionsforslaget, der tilsyneladende alene angik proceduren, indledtes imidlertid med teksten til præambelen i konventionsudkastet, hvorfor stemmeafgivning til fordel for resolutionsudkastet ville virke præjudicerende for medlemslandenes stilling til konventionen. Resultaterne af de afstemninger, der fandt sted om forslaget og dets